

Tomáš Absolon, New balance
kurátor: Marek Pokorný

15.9. - 30.10.2021

vernisaž v pondělí 13.9., 18 - 21h.

Bez doplňujících informací, při prvním pohledu na některý z obrazů Tomáše Absolona se můžeme v zásadě zachytit dvou základních prvků – obvykle centrálního motivu, který jako by zobrazoval, aniž by šlo rozpoznat zobrazené, a určité lehkosti malířské techniky udržující každý pokus o vidění hloubky na jeho samém počátku. Takovou zkušenost jsem učinil před lety, kdy jsem se s autorovou tvorbou bez přípravy setkal.

Nutková potřeba propojit svou zkušenost s dílem Tomáše Absolona s něčím, co by mi ji pomohlo zpracovat, mě sice vedla směrem k minulosti, kde se nabízely některé příklady surrealismu, ale estetika povrchu a vyprázdňení spolu s kvazi-pastelovou barevností odkazovaly spíše k tomu, co lze označit za generační strategii stylu, mě mátlá. Tento vnitřní rozpor, formující se význam a jeho výtvarné popření, je přesně tím, co mě na přístupu Tomáše Absolona dosud přitahuje. Pokud přidáme základní informaci o výchozích zdrojích, tedy svět log zejména sportovních značek a snahu v ploše uskutečnit to, co lze myslet, ale nelze realizovat trojrozměrně, nebyl můj první dojem až tak daleko od „pravdy“ jeho obrazů.

Je zřejmé, že Tomáš Absolon pracuje na cyklech s omezeným počtem výchozích prvků. Nelze však mluvit o aleatorice, která sériově vyčerpává jejich možnosti, ale je to naopak hledání jejich optimálních vztahů. Můžeme tak klidně mluvit o dynamické rovnováze. Stav systému se vlastně nemění, ale přitom dochází k jeho vnitřním změnám. A jako při dosahování jakékoli rovnováhy, jedná se o velmi křehkou záležitost a velmi citlivý proces. Absolonovy obrazy jsou tak pokaždé introvertními malířskými událostmi, které rámcovou vizuální strategii využívají zároveň jako znak žité současnosti i jako ochranu před pádem subjektu do nekomunikativního chaosu.

Výstava New Balance je prvním pokusem vystihnout na relativně malé ploše základní charakter dosavadní tvorby Tomáše Absolona. Vybrali jsme proto práce z různých období, přičemž si dominantní postavení udržely tři zcela nové obrazy. Prostorovým řešením a vlastní instalací jsme se pokusili vytvořit celek, jehož dynamickou rovnováhu neustále obnovuje pohled a pohyb diváka po galerii.

Marek Pokorný

SV/T

At first glance and without any additional information, one can essentially discern two basic elements of Tomáš Absolon's paintings – usually they consist of a central motif that ostensibly depicts something without it being possible to tell exactly what is being represented, and a certain delicacy of technique that stops any attempt at seeing depth in its outset. That was my experience upon my first, unprepared encounter with the artist's work some years ago.

Even though the compelling need I felt to interconnect my experience with Tomáš Absolon's work with something that would help me process it led me in the direction of the past, where certain precedents can be found in Surrealism, I was perplexed by his aesthetics of the surface and emptying coupled with a quasi-pastel colour scheme that seemed rather to refer to something that may be termed generational stylistic strategy. This internal contradiction – the forming of meaning and its artistic negation – is precisely what appeals to me with regard to Tomáš Absolon's artistic approach to this day. Adding some basic information on his starting points in the world of logos, particularly those of sport brands, and taking into account his efforts to produce on the surface something that one may picture in one's mind, but that cannot be accomplished in three dimensions, my first impression was not that far from the "truth" of his paintings.

Self-evidently, Tomáš Absolon works by producing artwork series with a limited number of elements. One cannot, however, consider his work in terms of aleatoricism that would lead to their serial exhaustion. On the contrary, his practice focuses on searching for the optimal relations between the elements. In fact, the term dynamic equilibrium could be aptly applied here. The state of the system in question does not change, even though internal changes take place. And as with all attempts to achieve any kind of equilibrium, it is a matter of utmost fragility as well as a highly sensitive process. In every case, Absolon's paintings thus constitute introverted artistic events that employ a framework visual strategy both as a symbol of the lived present and as way of protecting the subject from a descent into non-communicative chaos.

The New Balance exhibition is the first attempt at capturing the essential nature of Tomáš Absolon's practice so far on a fairly limited surface area. For this reason, we selected work from various periods, although the dominant position is held by three entirely new paintings. With the spatial design and installation, we tried to create a totality whose dynamic equilibrium is constantly renewed by the observations and movements of viewers around the gallery.

Marek Pokorný

translation Marek Tomin

SV/T